

Vpliv nekaterih dodatkov na električno prevodnost žlindre, ki nastaja pri proizvodnji FeCr carbure

UDK: 669.263.1

ASM/SLA: Cr b

Bogomir Dobovišek

Pregled poskusov merjenja električnega upora staljene žlindre, ki nastaja pri proizvodnji FeCr carbure. Žlindri smo dodali kremen, glinico, apno in jedavec, tako da se je spremenila vsebnost SiO_2 , med 32,10 in 39,90 %, Al_2O_3 med 19,90 in 26,85 %, CaO med 8,60 in 19,15 % ter CaF_2 med 0 in 12,47 %. Medtem ko dodatek Al_2O_3 v navedenem območju ni bistveno vplival na električni upor žlindre, sta ga CaO (do 14,00 %) in posebno CaF_2 močno zmanjšala.

UVOD

Električna prevodnost žlinder zanima metalurge predvsem iz praktičnih razlogov. Pri proizvodnji kovin v električnih pečeh, posebno pa pri takoj imenovanih uporovnih, oziroma uporovno-obločnih pečeh, je zelo pomembna električna prevodnost žlinder, ki pokrivajo kovinsko talino. Te naj bi imele dovolj velik električni upor, obenem pa naj bi dobro tečejo. Ti dve lastnosti žlinder pa sta si v nasprotju. Žlindre, ki dobro tečejo, običajno tudi dobro prevajajo električni tok. Primerjava aktivacijskih energij za električno prevodnost in za viskoznost kaže, da je aktivacijska energija, potrebna za viskozni tok višja kot energija, potrebna za gibanje ionov v staljeni žlindri. Iz tega lahko sklepamo, da sta električna prevodnost in viskoznost odvisni od dveh različnih procesov. Elektriko prevajajo manjši kationi, viskoznost pa kontrolirajo veliki, često polimerizirani ioni. Če je žlindra

sestavljena iz enostavnih ionov, teče dobro. Kadar pa so v njej veliki kompleksni ioni, teče slabo — se »vleče«.

Pri ugotavljanju električne prevodnosti se nslanjamo na ionsko teorijo žlinder^{1,2,3}. CaO , MgO , FeO in CaF_2 so skoraj povsem ionizirani in zato staljeni dobro prevajajo električni tok. Oksidi, kot Al_2O_3 , P_2O_5 in SiO_2 pa zaradi prevladujoče kovalentne vezi slabo disociirajo, tvorijo kompleksne anione, katerih prisotnost niža električno prevodnost.

Žlindra, ki smo jo preiskovali, je vsebovala predvsem sestavine: SiO_2 , Al_2O_3 , MgO in CaO ter spada po osnovnih sestavinah v sistem, ki dobro teče le pri relativno visokih temperaturah. Naša naloga je bila, da ugotovimo, kako vplivajo na električno prevodnost te osnovne žlindre dodatki, kot apno, kremen in jedavec. Rezultati naj bi pokazali, kako se spremeni električni upor v električnih obločno-uporovnih pečeh, če se spremeni sestava vsipka. Poskuse smo izvedli v aparaturi za merjenje električnih prevodnosti staljenih soli, ki se razlikujejo od običajnih izvedb s tem, da ima centralno nameščeno grafitno elektrodo v grafitnem lončku. Grafitni lonček smo izbrali zato, ker smo preiskovali tipične redukcijske žlindre in nismo ugotovili redukcije žlindrni sestavin. Aparaturo smo umerili z vodno raztopino KCl .

VPLIV DODAJANJA SiO_2

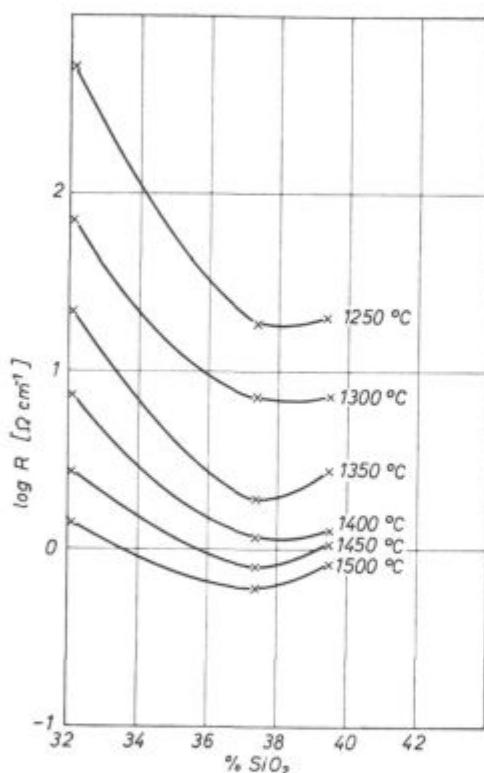
V prvi seriji smo dodali kremenčev pesek in ga stalili v žlindri. Dobljene žlindre so imele sestavo, označeno z I in II (tabela 1).

Rezultate kaže slika 1.

Tabela 1:

Sestavina	Osnovna žlindra %	Žlindra I %	Žlindra II %
Cr_2O_3	4,00	3,60	3,45
SiO_2	32,10	37,40	39,90
Al_2O_3	19,80	18,05	17,40
FeO	0,65	0,58	0,55
CaO	8,60	7,75	7,43
MgO	36,20	32,61	31,26

Slika 1 kaže, da z dodatkom SiO_2 električni upor žlindre najprej pada, da doseže nekje med 36...38 % SiO_2 minimum, nato pa zopet naraste. Tudi temperatura močno vpliva na električno pre-

Slika 1

Vpliv dodajanja kremena na električni upor žlindre FeCr carbure.

Fig. 1

Influence of quartz addition on the electrical resistivity of FeCr carbure slag

vodnost. Z znižanjem temperature, posebno pod 1500°C se žlindra hitro zgosti, električni upor žlinder pa močno naraste. Opomniti je treba, da je dodatek SiO_2 močno znižal električno upornost žlindre predvsem pri temperaturah pod 1500°C zato, ker se je znižalo za okrog 100°C v primerjavi z osnovno žlindro tudi tališče teh žlinder.

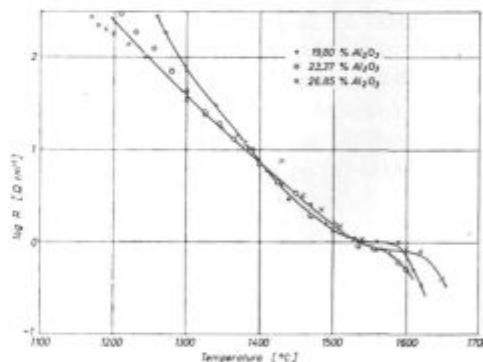
VPLIV DODATKA Al_2O_3

Žlindri smo dodali glinico, tako da je vsebnost Al_2O_3 narasla od 19,80 na 26,85 %. Sočasno je padla vsebnost SiO_2 od 32,10 na 28,80 %. Al_2O_3 in SiO_2 se lahko v alumosilikatih zamenjujeta, in sicer se zamenjata v mreži Al^{3+} ion in ion Si^{4+} z enakim koordinacijskim številom 4, pri čemer deluje aluminijski ion kot kislina⁴. V tem primeru lahko pričakujemo, da bo dodatek Al_2O_3 vplival na električno prevodnost podobno kot SiO_2 . V tabeli 2 navajamo analizo žlinder, katerim smo merili električni upor.

Tabela 2:

Sestava*	Žlindra III %	Žlindra IV %
Cr_2O_3	3,77	3,60
SiO_2	30,57	28,80
Al_2O_3	23,37	26,85
FeO	0,60	0,57
CaO	8,08	7,72
MgO	34,02	32,48

* osnovna žlindra ima 19,80 % Al_2O_3

Slika 2
Vpliv dodajanja glinice na električni upor žlindre FeCr carbure.

Fig. 2

Influence of alumina addition on the electrical resistivity of FeCr carbure slag

Rezultate meritev kaže slika 2. Iz nje vidimo, kako se spreminja električni upor žlinder III in IV ter osnovne žlindre v odvisnosti od temperature. Meritve kažejo, da Al_2O_3 med 19,80 in 26,85 % v žlindri ni bistveno vplival na električni upor žlinder.

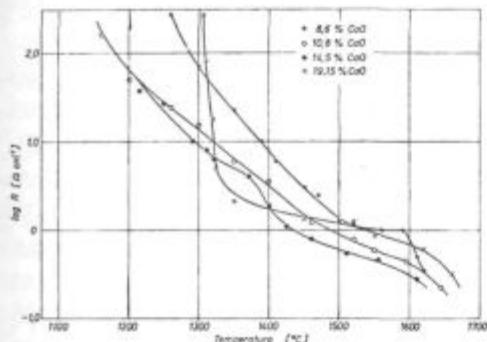
VPLIV DODAJANJA CaO

Osnovni žlindri smo dodali čistega apnenca, tako da so imele žlindre, ki smo jih preiskovali, take analize (tabela 3):

Tabela 3:

Sestava	Žlindra V %	Žlindra VI %	Žlindra VII %
Cr_2O_3	3,84	3,68	3,48
SiO_2	30,85	29,57	27,64
Al_2O_3	19,03	18,23	17,22
FeO	0,61	0,59	0,56
CaO	10,84	14,50	19,15
MgO	34,82	33,42	31,65

V žlindri smo povišali CaO od prvotnih 8,60 na 19,15 %. Dodatek CaO je znižal električni upor žlinder; znižalo se je tudi njeno tališče. Pri večjem dodatku CaO (žlindra VII — glej sliko 3!) pa se je pri okrog 1330°C z znižanjem temperature naglo povečal električni upor žlindre, ker se je ta pri tej temperaturi strdila. Naslednja slika 4 kaže, da spočetka dodatek CaO zmanjšuje električni upor — v tem primeru deluje CaO kot talilo — pri okrog 14 % (ob 33,5 % MgO) CaO smo ugotovili pri vseh merjenih temperaturah nad 1450°C na krivuljah določen minimum.

Slika 3

Vpliv dodajanja apna na električni upor žlindre FeCr carburé (temperaturna odvisnost).

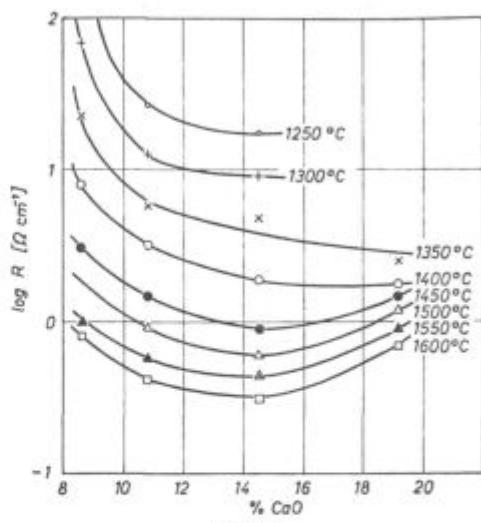
Fig. 3

Influence of lime addition on the electrical resistivity of FeCr carbure slag (temperature influence)

VPLIV DODAJANJA CaF_2

CaF_2 je talilo; zato smo pričakovali, da se bo viskoznost osnovne žlindre po dodatku močno zmanjšala, električna prevodnost pa narasla. Osnovni žlindri smo dodali jedavec, tako da so imele žlindre, katerim smo merili električni upor, analize, ki jih kaže tabela 4.

Diagrami na slikah 5 in 6 kažejo logaritem električnega upora v odvisnosti od temperature in odstotka CaF_2 v osnovni žlindri. CaF_2 močno poveča električno prevodnost žlindre. Že dodatek 2,8 % CaF_2 je toliko znižal električni upor žlindre,

Slika 4

Vpliv odstotka CaO na električni upor žlindre

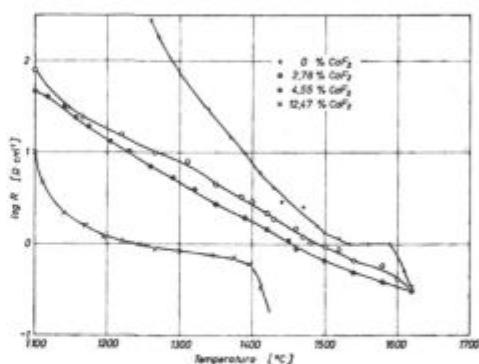
Fig. 4

Influence of CaO addition on the electrical resistivity of slag

Tabela 4:

Sestava	Žlindra VIII %	Žlindra IX %	Žlindra X %
Cr_2O_3	3,83	3,76	3,44
SiO_2	30,78	30,20	27,64
Al_2O_3	17,38	19,06	18,75
FeO	0,55	0,60	0,60
CaO	7,40	8,24	8,08
MgO	34,70	34,04	31,12
CaF_2	2,78	4,55	12,47

da je prevajala tok vse do 1100°C. V primerjavi z vplivom CaO na električni upor CaF_2 , tudi pri 12 % ne pokaže ponovnega povišanja upornosti. To kaže, da se z dodajanjem CaF_2 še

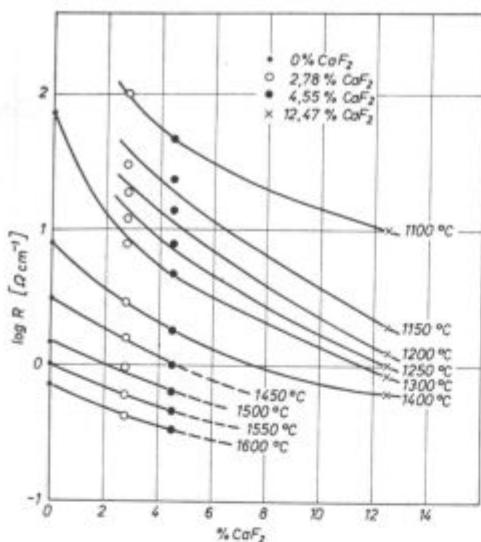

Slika 5

Vpliv dodajanja CaF_2 na električni upor žlindre FeCr carburé (vpliv temperature).

Fig. 5

Influence of CaF_2 addition on the electrical resistivity of FeCr carbure slag (temperature influence)

Slika 6

Vpliv vsebnosti CaF₂ v žlindri na njen električni upor.

Fig. 6

Influence of CaF₂ content in slag on its electrical resistivity

poveča tekočnost žlinder; z dodajanjem Ca²⁺ in F⁻ ionov povzročimo namreč nadaljnjo razgradnjo večjih silikatno-aluminatnih kompleksnih anionov ter tvorbo prostih ionov Ca²⁺ in F⁻, ki aktivno sodelujejo pri prevajanju električnega toka skozi staljeno žlindro⁵.

AKTIVACIJSKA ENERGIJA

Merjenje električnega upora žlinder smo izvajali tako, da smo žlindre počasi ohlajali in pri določenih temperaturah v posebnih grafitnih celicah merili električni upor med dvema elektroda. Zato smo lahko za posamezne žlindre narisali temperaturno odvisnost električne prevodnosti. Iz te odvisnosti pa smo izračunali odgovarjajoče aktivacijske energije.

Aktivacijska energija gibanja ionov pri prenašanju električnega toka v staljenih žlindrah je odvisna predvsem od velikosti ionov in od njihovega električnega naboja. Čim lažje se ioni gibljejo v žlindri, tem manjša je aktivacijska energija, potrebna za prenašanje elektrenine skozi žlindro. Zato tudi žlindre, ki težko tečejo in so močno viskozne, slabo prevajajo električni tok. Poleg viskoznosti nasprotujeta gibanju ionov v žlindri še elektroforetični efekt in efekt asimetrije. Prenos elektrenine poteka v staljenih žlindrah ali samo s kationi, ali samo z anioni ali pa sodelujeta obe vrsti ionov⁶. Lahko pa v nekaterih tipih žlinder nastopa tudi mešana električna prevodnost, ionska in elektronska. Odvisnost ionske prevodnosti od temperature daje izraz:

$$x = A \cdot \exp \left(-\frac{E_x}{RT} \right)$$

kjer je:

 x = specifična električna prevodnost E_x = aktivacijska energija

A = konstanta

R = plinska konstanta

T = absolutna temperatura

Iz izraza:

$$\ln x = \ln A - \frac{E_x}{RT} \quad \text{in}$$

$$d \ln x = -\frac{E_x}{R} \cdot d \ln \frac{1}{T} \quad \text{ali}$$

$$E_x = R \cdot \frac{d \ln x}{d \left(\frac{1}{T} \right)}$$

dobimo iz naklonskega kota premic, ki kažejo odvisnost $\ln x$ od $(\frac{1}{T})$ ustrezne aktivacijske energije, ki jih navajamo v naslednji tabeli.

Tabela 5

	Aktivacijska energ. cal/mol	Temp. območje °C
žlindra II (dodatek SiO ₂)	10.800 *	1360—1600
	12.800	1200—1360
žlindra VI (dodatek CaO)	10.900 *	nad 1360
	20.600	1200—1330
žlindra VII (dodatek CaO)	6.770 *	1330—1600
	151.200	pod 1330
žlindra VIII (dodatek CaF ₂)	13.800 *	1150—1600
žlindra IX (dodatek CaF ₂)	13.200	1150—1600
žlindra X (dodatek CaF ₂)	5.570	1100—1400
osnovna žlindra	30.000	1300—1600

* Vrednosti so približne, dve vrednosti pa sta navedeni v primerih, ko se krivulje lomijo in se verjetno začne spremenjati struktura staljenih žlinder z izločanjem novih faz.

SKLEPI

Članek navaja rezultate poskusov merjenja električnega upora žlindre ferokroma z visokim ogljikom (carbure), ki smo ji dodajali kremen, glinico, apno in jedavec. Raziskave so imele namen, da primerjamo med seboj vpliv posameznih dodatkov na električno prevodnost žlindre ter s tem omogočimo ustrezne korekture vsipka v peč. Dodajanje CaO in CaF₂ poveča električno prevodnost žlindre, vendar CaO nad 1450°C le do okrog 15 %. Oba močno povečata tekočnost žlindre. Dodajanje Al₂O₃ bistveno ne vpliva na električno prevodnost osnovne žlindre.

Pri ugotavljanju električne prevodnosti žlinder lahko uporabimo ionsko teorijo žlinder. »Ionizirani« CaO, MgO in CaF₂ v našem primeru dobro prevažajo električni tok in so vsaj pretežno v ionski obliki. Al₂O₃ in SiO₂ v staljenih žlindrah slabo dissocirata. Velik delež kovalentne vezi, ki favorizira nastajanje kompleksnih ionov, znižuje električno prevodnost. Najbolj vpliva na električno prevodnost CaF₂. Fluorov ion razbija mrežo silikatov, oziroma aluminatov, poveča število prostih F⁻ ionov. Verjetno tudi nadomesti kisikove (O²⁻) ione v kompleksnih anionih in s tem zmanjšuje sile vezanja v rešetki. Povečanje električne prevodnosti žlinder z dodajanjem CaF₂ si razlagamo z zmanjšanjem koncentracije kompleksnih ionov in obogatitvijo raztopine s prostimi ioni F⁻. Al³⁺ ioni lahko zamenjajo v mreži ione Si⁴⁺ izomorfno. Zato ne moremo pričakovati, da bi Al₂O₃ bistveno vplival na električno prevodnost žlinder, ki smo jih obravnavali, posebno ne v količinah, ki smo jih mi dodali.

Pač pa verjetno močno vpliva na metalurško delo pri proizvodnji ferokroma, saj se ga z zvečanjem količine v vsipu lahko tudi več reducira.

Literatura:

1. Bockris J. O'M., A. K. N. Reddy: Modern Electrochemistry 1; Plenum/Rosetta Edition, New York 1973.
2. Herasymenko P., G. E. Speight: »Ionic Theory of Slag-Metal Equilibria«, J. of the Iron and Steel Institute, vol. 166, 3, 169–183.
3. Bockris J. O'M., J. A. Kitchen, S. Ignatowicz, J. W. Tomlinson: »The electrical conductivity of Silicate Melts, Systems containing Ca, Mn and Al«, Disc. of the Faraday Soc. No. 4 1948, The Physical Chemistry of Process Metallurgy — Hanzell, Watson Co. Winey LTD, str. 265–281.
4. Cibulnikov A. I., G. A. Toporiščev, C. A. Vačurgov, E. D. Mohir, V. V. Vetiševa: »Vjazkost i rafinirajučaja sposobnost izvestkovo glinozemistih šlakov«, Izvestja visših učebnih zavedenij, Černaja Metallurgija 1971, 2, str. 5–7.
5. Eseev P. P.: »Fizičeskie svoistva promišlenih šlakov sistem CaO-Al₂O₃-CaF₂«, Avtomatičeskaja svarka, 11, 1967, 42–45.

ZUSAMMENFASSUNG

Es sind die Ergebnisse der Untersuchungen des elektrischen Widerstandes der Ferochromcarbure Schlacke angegeben, welcher Zusätze von Quarzit, Tonerde, Kalk und Flusspat zugegeben worden sind. Die Untersuchungen hatten das Ziel den Einfluss einzelner Zusätze auf die elektrische Leitfähigkeit der Schlacke untereinander zu vergleichen um eine entsprechende Korektur des Möllers zu ermöglichen. Kalk und Flusspat vergrössern die elektrische Leitfähigkeit der Schlacke, darunter Kalk über 1450° nur bis zu 15 %. Alle beide vergrössern die Fliessbarkeit der Schlacke stark. Der Zusatz von Tonerde hat keinen wesentlichen Einfluss auf die elektrische Leitfähigkeit der Grundschlacke.

Bei der Festlegung der elektrischen Leitfähigkeit der Schlacke kann die Ionentheorie der Schlacke angewendet werden. Die ionisierten CaO, MgO und CaF₂ sind in unserem Falle gute elektrische Leiter und sind vorwiegend im ionisierten Zustand. Al₂O₃ und SiO₂ disozieren schlechter in geschmolzenen Schlacken. Ein grosser Anteil der kova-

lenten Bindung, welcher die Entstehung der komplexen Ionen favorisiert, erniedrigt die elektrische Leitfähigkeit. Den grössten Einfluss auf die elektrische Leitfähigkeit hat das CaF₂. Der Fluor Ion zerbricht das Gitter der Silikate bzw. der Aluminat und vergrössert die Zahl der freien F⁻ Zonen. Wahrscheinlich ersetzt es die Saurstoffionen (O²⁻) in komplexen Anionen und damit vermindert die Bindungskräfte im Gitter. Die Vergrösserung der elektrischen Leitfähigkeit der Schlacke durch Zusätze von CaF₂ wird mit der Verminderung der Konzentration der komplexen Ionen und mit der Bereicherung der Lösung durch freie F⁻ Ionen erklärt. Die Al³⁺ Ionen können im Gitter die Si⁴⁺ Ionen isomorph ersetzen. Man kann deshalb nicht erwarten, dass Al₂O₃ wesentlich die elektrische Leitfähigkeit der behandelten Schlacken beeinflussen würde, besonders nicht in Mengen welche wir zugegeben haben. Es hat aber wahrscheinlich einen starken Einfluss auf die metallurgische Arbeit bei der Produktion von Ferrochrom, da es sich bei einer grösseren Menge im Möller auch mehr reduzieren kann.

SUMMARY

The paper presents results of measuring electrical resistivity of high carbon ferochrome slags (carbure) to which quartz, alumina, lime, and fluor spar were added. The investigation had intention to compare the mutual influence of single additions to electrical conductivity of slag in order to enable corresponding corrections of the furnace burden. CaO and CaF₂ increase the electrical conductivity of slag. Above 1450°C CaO increases it only up to about 15 %. Addition of alumina has no essential influence on the conductivity of the basic slag.

In determining the electrical conductivity of slags ionic theory of slags can be applied. »Ionized« CaO, CaF₂, and MgO are in our case good conductors of electric current and they are predominantly in ionic form. Alumina and quartz dissociate in molten slags very little. A great portion of covalent bonding which favours formation of complex

ions reduces electrical conductivity. The highest influence on electrical conductivity has CaF₂. Fluorine ion breaks silicate or aluminate nets, and number of free F⁻ ions is increased. Probably it also substitutes oxygen ions in complex anions and thus reduces the bonding forces in the lattice. The increased electrical conductivity of slag by adding CaF₂ is explained by the reduced concentration of complex ions and by enrichment of solution with free F⁻ ions. Al³⁺ can isomorphously substitute Si⁴⁺ ions in the lattice. Therefore no greater influence of alumina on electrical conductivity of slag can be expected, especially if also amount of added alumina is taken in account. But it has great influence on metallurgical processes in ferrochrome production since higher amount of alumina in burden means also higher amount of the reduced aluminium.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Рассмотрены результаты измерения электрического сопротивления шлака феррохрома с высоким содержанием углерода (сагбурé), которому прибавляли кварц, глинозем, известь и плавиковый шпат. Цель исследований была: сократить между собой влияние отдельных упомянутых добавок на электрическую проводимость шлака и таким образом иметь возможность выполнить соответствующие корректуры засыпки в печь. Добавление CaO и CaF₂ увеличивает электропроводность шлака. При CaO, при температурах свыше 1450° это увеличение составляет всего около 15 %. Эти добавочные средства существенно увеличивают текучесть шлака. Добавление Al₂O₃ не оказывает существенного влияния на электропроводность основного шлака.

При определении электропроводности шлаков можно применить ионную теорию шлаков. «Ионизированные» CaO, MgO и CaF₂ в нашем примере хорошо проводят электрический ток, в составе они главным образом в ионной форме. Al₂O₃ и SiO₂ в расплавленных шлаках диссоциируют плохо. Большая доля ковалентных

соединений, которые склонны на образование комплексных ионов уменьшает электропроводность. Самое большое влияние на электропроводность оказывает CaF₂. Ионы фтора разбивают сеть силикатов, соотв. алюминатов, причем число свободных F⁻ ионов увеличивается.

Не исключается возможность, что в комплексных ионах фтор заменяет ионы кислорода (O₂[—]) и таким образом уменьшает силы связи в сети. Повышение электропроводности шлаков при добавки CaF₂ объясняется уменьшением концентрации комплексных ионов и обогащением раствора с свободными ионами F. Ионы Al³⁺ могут в сети заменить ионы Si⁴⁺ изоморфно. Поэтому нельзя ожидать, чтобы Al₂O₃ мог оказать существенное влияние на электропроводимость рассмотренных в этой работе шлаков, в особенности в упомянутых количествах. Несмотря на это возможно, что глинозем имеет все же большое влияние на металлургический процесс при производстве феррохрома, так как при его увеличении в засыпке увеличивается редукция.